

2004

2004

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Folkminnesarkivets teckeningar

och

Mora folkhögskola

1919-20.

Folkminnesarkivets folkbokföring.

II.

50 2004

Register 51.

2004

Abrechnung an

Elva Stadin

Stadlungsbau

2004.

Den förbrände skatten.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKLÄRNINGSARKIV

Det var en gång en man, som
hade varit besträfs, att det vid en
back i skogen skulle finnas en skatt.
Det rades, att det kunde vara vid
bakken om mästerna. Men när de
steg all taga reda på skatten
och begär sig därför till skogen.
När de kommit till stället, där
skatten skulle finnas, stod där en
stor, stark och. Denna tog de
och lade den under tygerna.

När manna en skulle gå genom
ett lida med sten, förvandlades den
till en brida, full med guld. Stenen
tog de och använde den till att
i en lada, men just när de skulle
stiga över träskeln till ladan, höll
den en av manna på att stiga
att lag om den tunga bridan och

"²/₄" Santa, medan jag tar till
tag! " Men detta skulle han inte
ha sagt, ty med det samma för-
svann Kristna och de bröde ett
ömfyllt ösamt och en sött, som
sade: "Fager sin skall tagit!"
Så den skunden har buren
hvil kallad Fagubach.

Besättet av f. d. friid. Sam för femme
Spaltning.

Ca 80 m gammal.

2004

2

3

LUND UNIVERSITY
FOLKLINGES
SAKKIVHei skopvair bunde hammasakki

Et er vi going on family, be-
stændt er far, mor och tre piger,
som vor i et auge och stog.

De hadde mere mine pletter und
sig. En hær hadde grumman gill
hem, gubben hadde tagt sig, och
prijbarna skulle laga mat. En
gubben tagt sig, hadde hær tagt
at prijbaria, all de skulle fara
vi lyst som mæthigt, meden de
høge ord, anner finge de y
over; fæd for grummaner (skopvair).
Den var en prijbaria lybde, all
de skulle vara nokigt all de
grummaner, och stog stæfot gæve
he ginge mol budningene, og all
det stæde; skopvair. Efter en stund
lybde prijbaria sig hær var over-
der nok for merke inden gubben

4.
guden. Den kallade på gottarna,
och dessa sprunget fram till det
häll, varifrån sepet tockes. Debara
sprunget naturligtvis efter. När
de suckigen hinner upp gottarna
och finger lag i den, som har stället,
finger de föra, hur det sträcker
i ~~skalle~~ i skogen.

Det var naturligtvis gammalt,
som hade harnat moderns till
för att. Harnas på profarna, när
för att de hade till hinner de
gemma till. Lilla.

Enskild av f. d. guden. På den första
Stadsmötet.
22. 80. är gammal.

2004 5

Om byggnadsfriskare.

Jag minns oss en gång vid
ett påskställe och foga lov. De
hade oss sin lilla friska med
sig. Och sedan minnades foga lov,
ginga barnen och lekte; när-
heten. Stoltligt berättade den ena
av flickorna några: "Sålla, den skugga
skogens kommer!" "Så som den minnades
inte kunde se några och någon-
stans förskallt. De med sitt arbete
och byggde sig ej om barnets ord,
vilka de foga för värdigt barn-
heten. När de efter en stund
skulle se till barnen, som den
en av flickorna spåddes för-
minnen. Minnades betade över-
allt men utan beaktat. Då gingo
de till påskstället efter foga lov,
som oss där, och se förskallt

6.
de vill ständigt hålla makten utan
att finna barmet. Stadhigen skride
ade de bud till byn och anordnade
skallgång samt låga ringa " "
kyrkstolsborna, emedan de trodde,
att stollen de måste skrypa till
borte. Just som kyrkstolsborna
skripade ringa, återfannas de friska
skad på samma ställe, där de
ovill och sagil för. Utan frukade
de, att friska hvil lagren ar
stollen, men att de måste skrypa
hemme, när de tredje kyrkstolsborna.

Enskild nr ~~guld~~ stål Erik Anderson
Stralsund 1843.
född m. 1843.

2004

Hypobackningar av
Hänsen Esthons

Hänsen

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2004

7

7

Basta.

Det var en dag för sen-
somnaren. Skridskå var för
morgonen. Loppet för fabrikation
var, alltså. Skallarna hade
sedan en timme fört allt till
skogs med treadern. Jag all-
ensamt i skogen. Skall för hal-
len hade nästan slutat.

Det var då stannade den uppe
och kastade långa skuggor
på de låga, mörka träarna.

Skuggan, skuggorna och pass-
kastet var tillåtet, som då
och då. Skall var skuggat,
spjåde, allmänna skugga till
konstbete kommit, alltså
med en punkt, spjåden. Kom-
mande gången hade jag inte
till det gamla data om att

dani och dani i Bergen hade
 de sett "Barta" (skogsburet), icke
 antaletes enstamma, icke land ratten-
 de sin hö, som hon högt
 från många ledningssid. Och
 huru många gånger hade
 jag inte hört damningen:
 "Kom ihåg, Barta uppgiften
 i rikens skogsmat som hade,
 var på sin vakt!"

Men att jag och kunde
 på att ständ. Rättligt
 mycket, jag till, stören upp-
 mades, och min skannat
 skogspå på vatten kom in.
 "Då var den, du kom, vi
 var på antalet enstamma
 på vatten i dag, du och jag,
 hade jag utom att se
 mig upp. Inget som kom.
 Då stod jag mig och gick

2004

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNES

fram till honom. "Det var
skönt från ^{högst på} honom jag
-all hans anskits var till-
kollet. "Här på den, är
du spilt?" "Jagade jag." "Ja,
men har du inte jag har
sett honom, "varte han fram
med skänkade vad. "Här
har du sett?" "En stund
sag han jag mig. Det var,
som om han inte hade
hört min frägar. "Jag upp-
spade släktar. "Jag mig, vad
har du sett?" "Pasta, na-
turligtvis, "vade han ginst.
"Jag kände att mitt anskits
skipade jag. Det var nog
inte bara upptagningen
om pasta, som givde, att
jag kände mig konstig,
utan också det främre,

spöktliga allhyckel i min
kamrats ankite, när han
omstade hånadssan.

Det var tycke några
minuter. Därför och jag:
"Sätt dig här, och omduka den
historien från början!"

Om detta sig med jag
bärkan: Eftel en stund.

Började han med låg röst:
"Om du vet, gick den ut
med denna stickigt i mossen.

Om och de andra hade
sedan försummit, när

jag stod upp. Jag hade
stannat lång och beströmt

en kopp kaffe, och jag
hade nästan kommit utan-
för stugan. Jag trodde, det
var mer, som sedan kom-
mit tillbaka. Det knacka-

2004

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

du jag° dörin. Du° vill "Kom
in i tveckade en lång, stilig
karina, tveck i de backar
skåder. Jag blev förvånad
men skåpade, om det var
måga° hon ömkade Åtman
att svara satta hon sig
jag° tanken vid dörran.

En stundid, stod jag i en
stoppa kaffet, tog rocken och
gådde och satte auttanens
där hems jag° tanken? Men
med en hem det örr mig:

"Jag det vara tarta?" Jag
han inte tanka min tanka
där stul, förän karinan vid
dörran var förvånad. Jag
blev rodd spöring till till
dig, och nu är jag här.
Du har du här auttan-
mans."

[illegible]

De min kamrat
virkar gill jag mer honom
än till följare. Efter mig-
ra minuter var vi framme
de första, jag märkte, de
vi kommit till i stegen, var
högst upp, som, lyft och
nu stått kallt kalla,
och där på bänken vid
dörrarna.

Women -
that vaccination
demanded for? against women

hem, herätade vi hela husbörnin
för dem. Men kunnade man
sade de^o med mycket annan
i hösten: jag, du kan kanna
dig mycket, första, att du kom
någon så lindrigt. Och så
här, att vi lärde på hem
till bygga i maktens de gam-
ta stöd ha varit härifrån i
dessa Helsing å, vi ska nog
veta att vara på vår värd, i
viden skopad hem så nu

Kommun.

LUNDS UNIVERSITETS

FOLKMINNESARKIV

De grunde, som gemman

sade, och gingo. Men drog
stärpa. Men flera gånger efter
som nu omständighet härifrån
hos Herta viat sig stärpa
i Bergen.

2004

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Appteckningar
om
Herman Johansson
Hjertqvist
svartskjorta

Vadslökmännen

Vadslök och vickels vara förmå
för dagliga samtal. Man språkar
och skrattar. Vikelmännarna
skulle man vara ute och grä
eller vinkelstam. Nu präst
kunde man förstås, även den
förmånde vinkeln skulle bli.

När den kvin och skännera lygde
skönt in, fick man en kall och
kall vinkel. Allt efter dessa påven
kunde man se, om man fick
mycket mer för eller för.

Att hade man dagar i varje
månad att vinkla.

Anders bröder, LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Om det orsakar för många,
dessa många gamla städer det var.

Präst för förmånde

varar, hösten vacker i rodd.

Måndagen var även en höstmånadag.

"Maffin med alls kringa skugga,"
hösten bärar utom vägg.

"Måndagen" de

de hösten en månad skivider de."

"Maffin de och den"

de hösten till allt mer."

"Maffin de och de."

hösten hösten lada all."

p. (u. t.) Hösten hösten skulle man bärar de."

hösten med utom bärar i det hösten."

hösten dandades de på hösten med."

hösten hösten. Hösten hösten hösten."

de hösten hösten."

Hösten de hösten hösten."

Hösten"

Tha. spectabilis.

For en spættidens vis vedan var
delvis "kardags" fra gamle gamle-
mes, sandsteds fra en gammel
gaid, vilken de kaldte "stabsk-
da" frug de held "stabsk" i min-
spættid var en "stabsk" med lang
frug og de "stabsk" i hundersteds
viser vi "stabsk" og de
frug og "stabsk" mellem "stabsk"
gaid og "stabsk".

Det är förstås som för "samman
gående" det som för "uppgång".

Er ging vor der Grube, er
grub sie voll aus, und schied, er
kamst keine, schied fort an
sonstags vormittagen also auch
a schone art rigade. Ich habe
er fund, eine schone schied
horen. Ich schied fort an

och hade varit slagen. De dog
 han, och i de färdiga smalle st.
 vridligt bärskott i summet, och
 på kusten, som kringade området
 från många spårade alla st.
 gas av. Flutten led sig till, ty
 beprövat och tredans gingo som
 det. De man skulle bedrarna
 honom och skulle stå på för,
 ville de kända staga, så att
 man måste gräna ut. Det
 väckte mycket förundlan. Till
 slut kände man på att ha
 på den sanna delen, sedan gick det.

Bevittnat av J. Hedman.

Den "Svartdags".

Född 1874.

Uppförelsen av kända ledaren

Myndigheten
 "Svartdags".

2004

18

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

18

Spelmedel mot sjukdomar

Om någon blev sjuk eller hade något
alla ut för någon ensa sjukdom, f.ä.
utslag i armbåket och på händer
skulle man gå till någon klok
gumma, som kunde häaka ut och
hå i misst man riktigt. De sa
hemmet höllsamt, antman hade det
ingen betydelse. De hövöllat skulle
det vara god i gärdar efter kl. 10
och alla dricka skingda. De smut
ho det till öra den sjukas hus, och
och de skulle det dricka sig, vad
man blivit rädd för. Vanligtvis
brukade det vara vatten och ett.
Och så fick man blija en plikt av
skumparna, häut och det man
hade nämnt siggen, och detta
brukades sedan ut av den kloka
gumman om hövöllen. Om man

hade varit på handerna, brukade
man knyta dem brukat äres väse
vara med en komprimerad
och sedan gämma den. De skulle
vara förvarna.

Skäpade av 1877. Skäpade

1877.

Skicka:LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

De profiberna var ute och kunde,
givet de flera stycken till sammank
kända, och då kring de bytas om
att vara hos henne. Då kunde det
hända, att det som andra profibor,
och då kring de andra ga. Då det
viel kunde det vara kända till
en kring stycken vargi kända. Den
kända, som hade haft de flera
kända, var den dubbelgata.

Besökt av Matilda Stenman

Styckerna "Skicka"

från 1878.

Brölloren i "Stridsdag" för i värdens

Da det var brölloren, gick det livligt tillväga. Brölloret varade minst 8 dagar, och sådana brölloren har man har varit med om för en förtio år tillbaka. Om vi skulle arbeta t. d. ut har ingenting, men hur ungdomen hade sig med spel och dans, ut kan något om. Efter vigelsereemonierna skulle brudparet dansa första dansen, brudbröden, sedan fortsatte spel och dans till långt ut på natten, då man började i dans: ungdomen i kyrkan - både villan betydde att en lång bänk på golvet, och där kunde ungdomen ges om går. Först på morgonen kommit framman och då följde både spel och skedspeland med. Sista dagen var det dansdag. Där

härskas spändes för en förskade
 eller dylikt. Skat och förskaden,
 skänkt prester, var budskapet
 och sedan bostadsgästerna.

Skaten var utskick med prästbarn
 och skola, ett par gamla näst
 skolas under skolan, vilka för
 ställe handbok, och emellan dem
 ett par par skolan, som
 naturligtvis med både budskapet
 första hand till skolan. Skaten
 gick från gård till gård, för att
 budskapet skulle visa sig, och sedan
 hem till bostadsgästerna.

LUND UNIVERSITY
 FOLKMINNESARKIV

Skat och J. Skolan

Skolan

Skolan

född 1874

Felvelles.

Vill gill vas det stora felvelleses.
 Men släppte i brygg av november,
 för man ville i spira blod i vinter
 de träjulen. De stora tillvagnarna
 i allmänhet var släp, bak och
 kuggad. Det var de främsta. Bak-
 myggen tog en lång tid, sårbild
 smärtslände och när ha iaktat
 i skivinat. Nu stora var sårbil-
 ligen sårbild kuggade för julen.
 Sårbild bring dagens mörkhet
 julstora och bratstora och. Säll,
 som inte var färdigt för, skulle de
 götas i ordning. De höga arliga denna
 dag, av de gamle bentinnat
 'ulla julstora', för rikt släpade
 dag. De var sårbild och för mörk-
 sked och vara inna, för frimän-
 den var inte goda och mörka

het. Vidare hade man att göra
 sig som skändade sig i helldagskläder
 Under böjan är förre riksbankens
 var det kunnigt att se den halva
 på gator. Men som det till kunde
 hända skottgärd, blev denna och
 bortlagd. Ja, duktas iulor. En
 vil kunde dock se den på detta, till
 på iordet attes höll, påsk, för och
 varjehanda avet. Vidare den stora
 och, som var särskilt tillagd.

Exempel var och en kallt lags sked,
 kniv och gaffel, vilken de varbering
 annas skedens man i vridlag
 brukade äta med folkens, vidare
 en stria och en mincke hög, iulor,
 med vatten och bakor som skedens
 känd. Ett kända sked där och,
 fullt med skedens och.
 En känd skedens, vatten man
 i skedens skedens skedens

kärlerna. Därifrån arkebiterades mästaren
med några gäst. Efter mästarens
härsk för sig gästskapet, varifrån
en gästas yngas, och så "mestade"
man utmanade god rit. Bredes
mästaren hörd det ingalunda till
sällskapsbetonen att besökarens smög
sig till att blika ut gästerna förstås.
Besökarna så några tilltals "vrid
kridet, var detta kridskridande med att
stemma skulle undas vridet bryr artiga.
Dessa fick sig besökarens smaka, för
de kunde han själv drabbas av
detta ~~skridande~~. Efter mästarens slut
vidderna milstärnan. De var av många
slag. Unge och gamla deltog, även
färmare och kändis som först som sist
var och alltså den måste vara med.
Var förstås skadad skulle allt vara
drott. De skulle alla gå till vila. Danden
till gästerna var gästas höghälsing.

Så skulle alla fara till kyrkan, sån-
de i långa rader med skredblor i
händerna. Alla hus och gårdar him-
me him och mitt i byn skvadade
kylkan. Efter gudstjänsterna slut gäll-
de det att komma hem på tidigt
sönnat, ty den som kom först
hem, skulle bli på förskolan
söndag. Söndagens förskola i skiljet.
Middagen bestod av bröd från jult-
skinken. Under hela julen skulle jul-
brödet stå klart. Så att man kunde
äta, när man ville. Söndagens bröde
skamen, som fortfarande var till
gästgärdets dags menar. Dagen
gjorde under skam och efter för-
munk. Det skamades förskolan
och skolan. Skolan skamades på
fritid. Skamades och som
förskola, på en i tidig skola,
som den förskola. Vals skamades i

kommer var hafrar varad eller fast-
bunden, i handen höll en staf vid
vilken jungan var fastadha. En bar
afstämman. De öfriga hade afstämte på
sig och fräga jagens hufvud på
huvudet. De afstämman hufvudade
det vara inbulet. "Gott nytt år!"
Och på så sätt afstämte jagens
i fräga; bakom sin och hufvud.
De de komma i i gälden, fräga
de medstämmande ungdomarna.
"Gott nytt år, hufvud hufvud och om."
"Gott nytt år" och afstämman hufvud
Ostlandet och Judas med jungan
och jungan afstämman. Och så kommer
Judas med jungan och jungan
och hufvud afstämman. "Gott nytt år"
in stämman. Eller och: "Gott nytt år"
afstämman. "Gott nytt år" hufvud.
"Gott nytt år" afstämman. "Gott nytt år"
afstämman. "Gott nytt år" afstämman.
afstämman. "Gott nytt år" afstämman.

i skogen, duktat i skogen, skumpas av
 krusat brännvin i kruset fullt potatis
 och stekt fisk. "Men! — Värre för i skogen,
 de var skönt i skogen. Sedan man
 fått något av sig, drog man i sig
 och drog till sig. —

Jack skall skrivas ha, att han
 varit viktigt bra, allt för den fria
 skogen. "Fuktas kommer skogen";

"Hälsan bota — matten av borta! De"

de tre vika männans huset, höga på
 staven, vagnen de vagnen högt på staven.
 "Fugorledadag. Skut de att i skogen skut
 skogen ha de de skogen skut
 och det till skogen till det, man skut.

Det var skogen skogen, och man kunde
 det skogen till det och skogen, skogen
 något skogen till att skogen skogen

Skogen skogen

SKÖT

Skogen

LUNDS UNIVERSITET
 FOLKMINNESARKIV

"Skogen skogen"

Skogen 1874. Skogen

2004

LUND UNIVERSITY
FOLKMINESARKIV

Myndkrinnur og

Anna Elzanna

Mora

Qanda wete oke bende

En mager wete se mi hithammamde
maded, wuthe den, som onthade oeta,
ga' tili en wuthe, en oke den oke tili
en koomag. kooman dote ga' maktan
maktan koota apod' oke fowida maw.
Kam wuthe da' hoto' ga' unam, i' kage
foll fode man y' kaka tili den, som
man kote i' kothikop. Da' wuthe
den, som kote mad, fa' se oke,
som wuthe kanta i' koomkodon,
oke oke wuthe man fa' se mi
hithammamde makte oke makte.
Den, som wite naj' ingat wuthe
fowida' apid'.

En mager wite wite kade oke
hammas fa' mi gromme, wuthe man
gromme ga' oke wuthe oke kade oke
wuthe oke maktakade fowida mi-
kade oke maktakade den i' koomkodon

was en flicka, jagga bad, var med
 komst ett stycke var i barnets räng
 och bara barnen mndes omkosta kas-
 man, modern har uppatte getrost.
 Hon bodde, att barnet admindra
 stulle stiga en god att adstarna
 barnna.

LUND UNIVERSITY
 FOLKMINNESARKIV

Hon bodde utera på väst.
 När stulle hmnatåas av, som de
 hade, stötarngade, jag man vika
 skann skadde i iufon utandis
 det hus där man stulle de. När
 jag även fru fyra i prindon, där
 det annas g. Hmn man. När
 hmnas stulle i mndon av
 en gaid, bodde det, att man
 stulle de där.

När man dag, foto man g. bulte
 för att g. vicka den dade. Hon kom
 de da ga igen efter begravninngan.
 Hon dade stulle ha vika gddarna -

for sand som hedsbegravet for
sig. For det konge vil manne
hedsbegrav, d. ex. for den manne
med vil hedsbegrav, rafter den døde
men for hedsbegrav manne en hedsbegrav.
Den, som hedsbegrav, for sig ofte.
Det for den døde vil manne
og for. Hedsbegrav, manne
de manne med vil hedsbegrav.
For det manne, som sig for
med sig, for den y. den manne
hedsbegrav vil manne hedsbegrav
den hedsbegrav manne vil den
for, den hedsbegrav hedsbegrav.
Det for den døde vil manne
hedsbegrav, den døde d. ex. sig
hedsbegrav hedsbegrav.

For sig hedsbegrav hedsbegrav.
Hedsbegrav vil manne vil manne
de hedsbegrav, som den døde
Det vil manne vil manne vil manne.

stugas. Tuv i sidan var det vanligt
att stanna i fästet för till till-
veckor.

En vintersäsong gjorde man sig
mycket åt hembygden, som var beträ-
dd av skräck och krig. I dessa tillstånd
de tillstånd, de i. k. sprickor. I
den gamla staden, i fästet tog
där och överstod och i skogen
sprickor. Den staden skulle
räddas och lydas det med andra
och. De som hade varit, de
de som staden för staden och staden
omkring för att räddas, andra
hade den för staden, och de
det av staden och

Till staden skulle det staden,
staden och staden och. De
staden och staden och staden i
staden staden till staden. Den
staden de staden staden i staden

doma. Pa' jukdaggon shulle man vara
 o' stillet. Parson frings et pa' ut och
 soka. For att skamma dem till att
 vara minn rader det, att juktschoon
 shulle ta dem om de frings ut.

Tukdag juk frings barren samt
 de unga till min grammat och tagade
 den i. H. Skollundsson. De vandades
 sedan i majors gat, där de barade
 kaffe och drucke samt togo och
 made sig. Pa' dygnade dagon efter
 juk fute man i ha magad bullesmand
 i skote for sig, ty de kunde man si-
 kora att viltas byriner ut i det, och
 de var den kora om sammans

Det brödes, att om det bograde
 pa' jukdaggon, shulle det bli inget
 mygga pa' sammans.

LUND UNIVERSITY
 FOLKMINNESARKIV

Perstet av Otho Hans efter honom var
 cirka 60 år gammal. Perro Moore

2004

Hypocaustum

JONES UNIVERSITY
FOLKMINSTER

Schmidt

Pikar 49

Walden

Högre recke tår.
(Högra och slut till tornreststaden.)

De gemmanas ha gädat och
skada koka smaka till sandstämman,
måst de vara uppe hela natten, för att
inte elden i spisen skall släckas.
De smygare kaffeakallor svaf ut,
måst blitta på måst annat för att
hålla ögonen öppna. De göra gätor
och ha allhandas redigheter för sig.

En luf talar "Högre recke tår,"
och gör till på måt. En tändstol
ställes mitt på gätor. På stolar
ställes en sminkad tornreststaden.

För eldbyra är gemmanas stalla sig
i var sin luf och sminkad, med
ryggarna mot ständerna. De äta
hög smaka ören var sin brust-
kaffe, och på ett tecken sätta
de sig stupande bakåtlutade i

niches and stone. Let walls be
 all stone except inner stair,
 inner 8th brick with bricks set
 out. Windows have 8th window set
 back, all glimmering past on one
 inner side; all others, set 8th window
 with set in set area.

Beckett or Albertine Walker

Christof

Thomas 1000.

neither with stone. Not galls in
 at stone covered in insectan,
 near 8th street in the light of
 road, almost bare of insects in
 hands, all specimens of insects in
 human lot; others, all with insects
 in; things mentioned as specimens
 with of skin and area.

Beckett as Christina Carlson

Christof

Thomas

2004/10

40

Dea grönme.

(Dea grönme). LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

"Dea grönme är en luf, stur pphälsna
sag sig med i samhället och helst vil
fröter, stötar vil midsommarsvaka, döl-
lön o. a. v.

Dea pphälsna eller män tagna sig på
konst mitterna på vandra på i marken.
Att se sig pphälsnas en stas vacker.

Se sätt de hälsningar i marken och pphälsna
vår och en or den att pphälsna krigstjänst
på hälsna och kända staga den ande
med sig. Att kan det en rätt på.
välkomna kända mellan de stidande,
och det gäller att ha ena i marken
en man vill säga med seggen.

2004

Älypöytäkirja av-

Ruth Sallin

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Stenödal.

Slavdammars byrå.

En vägen från Östergötland förtäljer,
att då Slavdammars byrå på Kistelandet
skulle byggas, var det icke möjligt att få
templet byggt, ty under natten kommar
taxesades de påträngande murarna, och
församlingen stod värdlös. Men en "elote",
som visste mer än andra, fanns, och han
gav dem det rådet, att ett par tvilling-
oxar skulle spännas för en stor en
torsdagmatt mellan kyrkan och
ett, och då de stannade enligt eget
behag, kunde kyrkan byggas. Oxarna
stannade i ett veck, då också kyrkan
enligt vägen byggdes. Den står där
än i dag.

Beskrifvat av J. Falken cirka 50 år gammal.
Korndal.

Model must forgive.

Man skall skaffa sig olika beståndsdelar, till exempel. guld, silver, korn, stål, bröd och salt ärensom tre delar av egen person: hui, naglar och bröd av timmet. Så skulle formeln läsas: Jag det och det med det och det bli A. A. Thirti Huit och blod!"

Beskrifvelse af L. Rosen, vildt 75 år gammel. Domme Donald.

[Handwritten signature]

1. *Chamaecyparis*
 2. *Juniperus*
 3. *Thuja*
 4. *Podocarpus*
 5. *Taxus*
 6. *Pinus*
 7. *Abies*
 8. *Larix*
 9. *Picea*
 10. *Juniperus*
 11. *Thuja*
 12. *Podocarpus*
 13. *Taxus*
 14. *Pinus*
 15. *Abies*
 16. *Larix*
 17. *Picea*
 18. *Juniperus*
 19. *Thuja*
 20. *Podocarpus*
 21. *Taxus*
 22. *Pinus*
 23. *Abies*
 24. *Larix*
 25. *Picea*
 26. *Juniperus*
 27. *Thuja*
 28. *Podocarpus*
 29. *Taxus*
 30. *Pinus*
 31. *Abies*
 32. *Larix*
 33. *Picea*
 34. *Juniperus*
 35. *Thuja*
 36. *Podocarpus*
 37. *Taxus*
 38. *Pinus*
 39. *Abies*
 40. *Larix*
 41. *Picea*
 42. *Juniperus*
 43. *Thuja*
 44. *Podocarpus*
 45. *Taxus*
 46. *Pinus*
 47. *Abies*
 48. *Larix*
 49. *Picea*
 50. *Juniperus*
 51. *Thuja*
 52. *Podocarpus*
 53. *Taxus*
 54. *Pinus*
 55. *Abies*
 56. *Larix*
 57. *Picea*
 58. *Juniperus*
 59. *Thuja*
 60. *Podocarpus*
 61. *Taxus*
 62. *Pinus*
 63. *Abies*
 64. *Larix*
 65. *Picea*
 66. *Juniperus*
 67. *Thuja*
 68. *Podocarpus*
 69. *Taxus*
 70. *Pinus*
 71. *Abies*
 72. *Larix*
 73. *Picea*
 74. *Juniperus*
 75. *Thuja*
 76. *Podocarpus*
 77. *Taxus*
 78. *Pinus*
 79. *Abies*
 80. *Larix*
 81. *Picea*
 82. *Juniperus*
 83. *Thuja*
 84. *Podocarpus*
 85. *Taxus*
 86. *Pinus*
 87. *Abies*
 88. *Larix*
 89. *Picea*
 90. *Juniperus*
 91. *Thuja*
 92. *Podocarpus*
 93. *Taxus*
 94. *Pinus*
 95. *Abies*
 96. *Larix*
 97. *Picea*
 98. *Juniperus*
 99. *Thuja*
 100. *Podocarpus*
 101. *Taxus*
 102. *Pinus*
 103. *Abies*
 104. *Larix*
 105. *Picea*
 106. *Juniperus*
 107. *Thuja*
 108. *Podocarpus*
 109. *Taxus*
 110. *Pinus*
 111. *Abies*
 112. *Larix*
 113. *Picea*
 114. *Juniperus*
 115. *Thuja*
 116. *Podocarpus*
 117. *Taxus*
 118. *Pinus*
 119. *Abies*
 120. *Larix*
 121. *Picea*
 122. *Juniperus*
 123. *Thuja*
 124. *Podocarpus*
 125. *Taxus*
 126. *Pinus*
 127. *Abies*
 128. *Larix*
 129. *Picea*
 130. *Juniperus*
 131. *Thuja*
 132. *Podocarpus*
 133. *Taxus*
 134. *Pinus*
 135. *Abies*
 136. *Larix*
 137. *Picea*
 138. *Juniperus*
 139. *Thuja*
 140. *Podocarpus*
 141. *Taxus*
 142. *Pinus*
 143. *Abies*
 144. *Larix*
 145. *Picea*
 146. *Juniperus*
 147. *Thuja*
 148. *Podocarpus*
 149. *Taxus*
 150. *Pinus*
 151. *Abies*
 152. *Larix*
 153. *Picea*
 154. *Juniperus*
 155. *Thuja*
 156. *Podocarpus*
 157. *Taxus*
 158. *Pinus*
 159. *Abies*
 160. *Larix*
 161. *Picea*
 162. *Juniperus*
 163. *Thuja*
 164. *Podocarpus*
 165. *Taxus*
 166. *Pinus*
 167. *Abies*
 168. *Larix*
 169. *Picea*
 170. *Juniperus*
 171. *Thuja*
 172. *Podocarpus*
 173. *Taxus*
 174. *Pinus*
 175. *Abies*
 176. *Larix*
 177. *Picea*
 178. *Juniperus*
 179. *Thuja*
 180. *Podocarpus*
 181. *Taxus*
 182. *Pinus*
 183. *Abies*
 184. *Larix*
 185. *Picea*
 186. *Juniperus*
 187. *Thuja*
 188. *Podocarpus*
 189. *Taxus*
 190. *Pinus*
 191. *Abies*
 192. *Larix*
 193. *Picea*
 194. *Juniperus*
 195. *Thuja*
 196. *Podocarpus*
 197. *Taxus*
 198. *Pinus*
 199. *Abies*
 200. *Larix*
 201. *Picea*
 202. *Juniperus*
 203. *Thuja*
 204. *Podocarpus*
 205. *Taxus*
 206. *Pinus*
 207. *Abies*
 208. *Larix*
 209. *Picea*
 210. *Juniperus*
 211. *Thuja*
 212. *Podocarpus*
 213. *Taxus*
 214. *Pinus*
 215. *Abies*
 216. *Larix*
 217. *Picea*
 218. *Juniperus*
 219. *Thuja*
 220. *Podocarpus*
 221. *Taxus*
 222. *Pinus*
 223. *Abies*
 224. *Larix*
 225. *Picea*
 226. *Juniperus*
 227. *Thuja*
 228. *Podocarpus*
 229. *Taxus*
 230. *Pinus*
 231. *Abies*
 232. *Larix*
 233. *Picea*
 234. *Juniperus*
 235. *Thuja*
 236. *Podocarpus*
 237. *Taxus*
 238. *Pinus*
 239. *Abies*
 240. *Larix*
 241. *Picea*
 242. *Juniper*

Medel mot förgifning.

Man skall dricka nio olika beständs -
delar, till exempel. Guldet, silver, tenn, stål,
bröd och salt såvemsom tre delar av egen
person: två, smagas och brädd avslutinet.
På skulle formeln läsas: Jag det och tre
med det och låt bli. N. N. Tiviti brist
och blod!"

Berättat av J. Peters, vika 75 år
som följande: Sommar Skandale.

Man skall dricka nio olika beständs -
delar, till exempel. Guldet, silver, tenn, stål,
bröd och salt såvemsom tre delar av egen
person: två, smagas och brädd avslutinet.
På skulle formeln läsas: Jag det och tre
med det och låt bli. N. N. Tiviti brist
och blod!"

Man skall dricka nio olika beständs -
delar, till exempel. Guldet, silver, tenn, stål,
bröd och salt såvemsom tre delar av egen
person: två, smagas och brädd avslutinet.
På skulle formeln läsas: Jag det och tre
med det och låt bli. N. N. Tiviti brist
och blod!"

Att tyda framtiden.

Man låter mått bygga sinna i en
mått, vilken mått vara fylld med vatten
och brännvin. I denna mått kan man
då enligt vägen och de "klaras" uttrycks
lära människans och djurs framtidslöde.

Vapnerskemat efter J. Agren, cirka 15 år
förmiddag Rendal

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

2004

LINDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Uppröskningar av
Sv. H. H. H. H.
H. H. H. H.

Þa skulldu skulldu næst mi sta-
alt þá er minna dem þa hofte.

alt þa nýja áttugdun
þett á nýja átti-stata. Þa á
mofa nam. ofodurþer á skul-
dun, alt of ma dindua ri
dindustadun. of skun á nýja
ofollgranning, þa á þa val tite
king-veg, og. of skuld þa en
þa á kot ma þá en á midanin,
mest mofa þa þat min þe
vanda, á á skuld á, dem hofte,
þa á en þam, alt. of ad þatt
þá en hofte, ofta þat þa á stot
þatt, á titta of. þenun
þansta stata etadan þanþel
arþa, þa stot ofta þat þin
þa. Þa þatt þam þat, þa
þa á ma mofa þunna, á þanþes
þa á skuldun á min, þanþa

hin þrögn. ætíð, þó að minn-
 daga stödi. Þú, á þessu berindli-
 stöðun, þar sem þú ert,
 aldrei náðast, allt ínt, en
 þú minna þurra átt en
 þú sagst þá, þú þurra en
 skander þetta segir þú, á
 myndun á minni gæðu.
 Þú skulst átt stöðun stöðun
 ætíð, á minni ríði, ed
 dædd, en og. Þú sagst en, átt
 þarst en þú þurra ætíð,
 átt, en átt ætíð, ed.
 Þú en þú þurra ætíð þurra
 minna átt ætíð þurra.
 Ed, átt ætíð
 ed, þú skulst minna þurra
 átt þurra minna þurra
 þurra þurra minna.
 Of þú þurra ætíð, átt
 og, þú átt þú minna átt
 þú, þú átt þú minna átt

dann a i dag a va tydli
som min a ad vari weekli.

Elite vende so fram

mofa att eg men i wild
nit dag ma a an, fa a va
jen rlyte ad so nit told
vor som elst. fru ad kamma
tra att i ad skoga min an

Stockholms universitet
FOLKLINGVETENSKAP

Potatis = potato (flectat),

ta att = taigon, ostapdun = hostidan,

eg = jag, som = vara, skuldun = skulle,

oft = ut, dindua = dynga, vi = ut,

va = hemma (dyngan), a = det, em = hemma,

a midann = till middag, att = ater,

kastru = kistat, etadan = det, dar,

adka = thakst, kamma = kamma,

this skogin, atin = till kamma kasten,

aa i addun = som vi hade, tog

utagood = hem, berindli = besynnerlig

47.

4710

fa = för, inna = hinner, attana = skara,
miti = mycket, drad = gräda, allt tröst =
ända tills, attum = skara, ålder = aldrig,
åder = andra, gas, därin = tjuga dagar,
vori = varit, min an = med honom,
Sp. beteckning för förfrågad,
h. kastat l.

Estas gen. Markall, so int vil a
nanna i högen.

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

2004

University of

Staples are often a source of "abundant" and
are often a source of "abundant" and

University of
Staples are often a source of "abundant" and

University of
Staples are often a source of "abundant" and

University of
Staples are often a source of "abundant" and

University of
Staples are often a source of "abundant" and

University of
Staples are often a source of "abundant" and

University of
Staples are often a source of "abundant" and

University of
Staples are often a source of "abundant" and

University of
Staples are often a source of "abundant" and

Om skolegænge

Denne hændelse fandt i midten af august måned sommers 1819.

Det var så, at det havde været skole i en grammatisk skole midt i byen. Det regnede hele dagen og var just ikke noget særligt skolearbejde. Men i alle fald komme næsten alle eleverne på skolen til eftermiddagen. De skulede og arbejdede, samt at de dracks bade i skole og mindes skoletiden.

Men skolen så begynde at lide lidt med skolen eller skole skole, stod jeg og tilkaldte på skolearbejdet, der skule en flække og begynde om jeg og min klasse, som stod skoleid mig, alle fjerne med klasse som til en by i skole, kan lide ikke gå skole.

Min klasse og jeg ginge og lunde os i skole og skole, skole og skole i skole og skole,

vi först hade följt flickan till de första gator-
na i nämnda by. När vi kommo till byn, sållo vi
då för vinden, men flickan svarade, att vi skulle
följa med henne hem och på litet kort
stannade hon. Som det var så märkligt också,
gingo vi in på förslaget och fortsatte till
hennes hem, sticke alla nu på kaffebanan
och kakele kaffe, samt vi efter väl försett
vår begäran att hem igen.

När vi nu kommo till
jämstaden, vilken vi nämnde föga eftersom
det var litet än att gå landsvägen, föll det
oss in att alla oss på några årens kutor, som
dessa utplunda utredt jämvägsmaet. Vi
sawo alla oss mycket riktigt samt såde oss var
sin sigarett. När vi så gått en smula friga
vi ut, att samma flicka, som vi hade följt
hem, kom gående efter henne i riktning
mot rätt hem. Men snart så såde oss
hvar inte var fullt mörkt, efter som hon
afnagit munt på det där stiet. Vi anto

och jag fick då en lång stund och väntade, till hon
skulle komma men hon hade gick och gick
men hon ingetstans. "Hör du det nu?"

"Hör du, hade jag till min kamrat. Ja,
hade hon inte vitt, att vi skulle gå med
ett stort hem i går, vilket hon sa."

Just som vi skulle gå till för ett par, finger
föreläsning om att sätta spränga i det fredelers
och är i skogen. Men nu är det lindor,"

Det hade min kamrat, och hade en sten
efter att ha. Och vi på tillade framåt
hade jag hemvägen efter flickan, var hon förs-
var och ommer och spränga ingetstans på skogen
i närheten. Vi hade ingenting utan tillade
på andra sidan stigen men och hade en så
fort vi kunde.

Och på eftermiddag fingo vi
hålla att flickan hade det av skogen
och skogen. M. Men på natten eller ungefär med
någon tid som min kamrat och jag hade
att kunna på hemvägen

REGISTER

Dee fo'lorde, shotted	1.
Wew, shoppereit kenne haumen	35
Dee ldy togea fleikau	5.
Wite	7.
Wæle ^u ðe ^u me ^u c ^u ðe ^u au	14.
Wæ ^u spæht ^u it ^u a	16.
Wæ ^u spæht ^u it ^u a	20.
Wæ ^u spæht ^u it ^u a	21.
Wæ ^u spæht ^u it ^u a	23.
Wæ ^u spæht ^u it ^u a	21.
Wæ ^u spæht ^u it ^u a	23.
Wæ ^u spæht ^u it ^u a	20.
Wæ ^u spæht ^u it ^u a	41.
Wæ ^u spæht ^u it ^u a	42.
Wæ ^u spæht ^u it ^u a	43.
Wæ ^u spæht ^u it ^u a	44.
Wæ ^u spæht ^u it ^u a	48.